

Dřív než se zešeří, jen chvíli před soumrakem procházíš ztišenou krajinou jako po bílém koberci, jenž tlumí tvé kroky. Jen stehlík dokončuje bodlákovou hostinu; spolu s pěnkvou jako pástelkou vybarvení malí zpěváčci zazpívají, že děťátko se už brzy narodí, snad proto na zimu néodlétní. Zahradu rajskou obejmeme mráz...

Stmívá se, kraj potměněl. Ztišenou krajinu náhle jako zázrakem rozsvítí nebeská zář. Nadosah před sebou uvidíš Betlém, jasem prozářený. Až sem zalétá paprsek z výšin nebeských krajů, aby je lidem přiblížil, aby pověděl o zhmotnělé naději pro nás pro všechny. Máš pocit, jako bys v rukou hýčkal drobný křišťál, který tě dovedl až sem, na místo poblíž slavobrány, abys byl svědkem zázraku Božího zrození, které právě teď nastává, ač každoročně se Opakujícího.

Betlém se rozzářil. Tichou nocí zní zvonivý smích, líbezný jak úsměv Jezulátka, prolíná s vůní hřebíčku a pomeranče. Plně se rozezní píšťaly varhan a zvony odevšud, mohutný chvalozpěv, v náznaku předzpívaný drobnými posly. Kdybys jiný důkaz nedostal, určitě víš, že stojíš uprostřed principu, ze všech stran omýván a unášen proudem tvůrčího bytí, u jeho prazákladu, jenž prostoupí jsoucno do nejmenších rozměrů, do strunných chvění. Náhle poznáváš, co je nejvzácnější - dál bude tě udivovat všeobjímající přítomnost lásky, budeš velmi vděčný za veliké štěstí - být s vámi tady a teď...

Věra Ludíková

Betlehemo 2021

Pli frue ol vesperiĝos, nur momentojn antaŭ ol falos plena krepusko, vi iras tra la pejzaĝo kiel sur blanka tapiŝo, kiu dampas viajn paŝojn. Nur kardulo finiĝas sian festomanĝon sur kardo; kune kun fringilo, la birdetoj kvazaŭ per farbokrajono kolorigitaj, tiuj ĉi malgrandaj kantistoj anoncos, ke la infaneto baldaŭ naskiĝos; eble ĝuste pro tio ili nin vintre ne forlasis. La Paradizĝardenon brakumu frosto...

Krepuskiĝas; malheliĝis. Kvietiĝintan pejzaĝon ĵus kiel mirakle, prilumis ĉiela brilo. Manokapte vi ekvidas la Betlehemon, brillumigita. Ĝis tie alflugas la radio el ĉielaltaĵoj por ilin alproksimigi al homoj, por anonci la esperon, kiu materiigis, kiu estas por ni ĉiuj. Vi havas senton, ke vi en via mano dorlotas malgrandan kristalon, kiu alĝvidis vin ĉi-tien, sur la lokon proksime de la gloro-pordego, por ke vi ĉeestu la miraklon de Dia naskiĝo, kiu ĝuste nun okazas, kvankam ĉiujare ripetiĝanta.

La Betlehemo dislumiĝis. Tra kvietita nokto aŭdiĝas sonorilrida, ĉarmeca kiel rideto de Jesuoinfano, ĝi miksiĝas kun odoro de kariofilo kaj oranĝo. Plenforte eksonoriĝas orgentuboj kaj sonoriloj, de ĉiuflanke, la sonamasa laŭdacio, antaŭkantita de la malgrandaj birdheroldoj. Eĉ se vi alian pruvon ricevus, vi tamen scias, ke vi staras en la centro de Principo, de ĉiuj flankoj lavata kaj portata per la fluo de la estad-elemento, ĉe ĝia prafundamento, kiu la ekziston trapenetas plendetale, ĝis vivo-vibrado. Tuj vi ekscias, kio estas plej valora - plu vin mirigos la senlimiga ekzisto de l'amo - vi est tre dankema pro granda feliĉo - la feliĉo esti kun vi ĝuste tie-ĉi kaj ĝuste nun...

Esperantigis Margit Turkova